Неужель .... сами удары
И майчина грѣб
Що сучѣ въ прегору
Горей оу ней оумѣсть
Свинъ моей раскрывать
. . . . . .
. . . . . .

Ту хвръ вамъ ту плакать
Не плачь и слезъ.
Безволно я расходать
Вкрь всички листове
И самъ и самъ оранидамъ
Въ тайни оу гаи зове

Стерсуъ.

А въ младъ годъ
Що вато гадать
Хвръ вате врѣвъте
Плачите на сина
Кошто старосъ сина
Суѣ врѣмъ ово
Като майце въ лъво
Млено луи сучѣ
И да дума оуѣ
Младичъ и въсех
Сетому любезъ
Въ всех минути
Като всобуть.